

ŽIVOT

Vedran Cvitanić (89): 'Lijepo je imati nekoga kraj sebe, čovjek nije stvoren da bude sam'

I danas brz i okretan otvorio nam je vrata svog zagrebačkog doma umirovljeni liječnik Vedran Cvitanić. I u devedesetoj godini života on o sebi, obitelji, politici i društvu priča energično i vedra lica, još je prepun pošalica koje ublažavaju hrvatske prilike, svjetska zbivanja, ali i prolaznost ljudskog života. Iako u svom srcu čuva uspomenu na preminulu suprugu, nakon što je iskusio teške godine samoće, zahvalan je što je u poznim godinama susreo životnu družicu Jasnu (80) uz koju su mu dani već 14 godina manje samotni. Cijeni sve što s njom prolazi udvoje, a nekad je uzimao zdravo za gotovo: zajedničke ručkove, odlaske na plac, u šetnju, gledanje utakmica, kakvog romantičnog filma. Posjećuju ga i kći Vedrana i unuka Maja.

Obјавljено prije 2 tjedna | 15. 12. 2022.

Autor Gordana Arh

Vedran Cvitanić (foto: Gordana Arh)

Bila je to godina 1933. kad se u Splitu radio Vedran Cvitanić, treće od četvero djece u obitelji oca poštara i majke domaćice. Obitelj je u potrazi za boljim životom u Split s prvo djece došla iz Bola na Braču i do rata su se, iako su bili podstanari, dobro snalažili. No, kad je Dalmacija potpala pod talijansku vlast, Cvitanići su trebali postati - Fiorentini, a ocu je bilo neprihvatljivo promijeniti prezime pa je obitelj preselila Zagreb.

Tragedija u obitelji

"Ratne su godine bile teške, a poratne još teže. U Zagrebu smo jedva preživljavali, a onda se dogodila tragedija - otac je 1950. iznenada preminuo. Majci su nedostajala svega dva mjeseca do 45. rođendana, nakon kojeg bi imala pravo na očevu mirovinu. Godinu i pol je obilazila institucije dok ju nije ishodila. Ni sam ne znam kako smo nas četvero i majka preživjeli to razdoblje, ona je radila na zemlji i oko domaćih životinja, a mi smo svi bili po školama", ispričao je gospodin Vedran.

Rekao je potom da majka u niti jednom trenutku nije posustala, ali i da su joj oni, iako u ludim tinejdžerskim godinama, pomagali raditi kad god bi mogli. "Bili smo podstanari, ali je obitelj kod koje smo stanovali bila sretna što obrađujemo zemlju oko kuće jer bi u suprotnom platili kaznu, budući da je tada bilo naređeno da imanja ne smiju stajati zapuštena. Uz poljoprivredu, bavili smo se i uzgojem po nekoliko svinja, imali smo i kokos - sve smo to mi djeca prodavali na placu i prije i poslije škole. Sjećam se da smo svi majku često pitali bi li bilo bolje da netko od nas prekine školovanje i ide raditi, da lakše preživimo. A ona nikome od nas, ma koliko nam teško bilo, nikada nije dopustila da propusti ma i sat nastave", naglasio je.

Svi završili fakultete

I doista, sva su djeca unatoč borbi za kruh svagдаšnji završila fakultet: sestra se školovala za profesoricu povijesti, jedan brat je završio elektrotehniku, drugi je inženjer kemije, a naš gospodin Vedran završio je Medicinski fakultet.

"Već sam na fakusu upoznao svoju životnu družicu Mariju, zvali smo je Duda. Oženili smo se čim sam diplomirao. Čekala me godinu dana dok sam stážirao u bolnici u Bjelovaru, potom još godinu kad sam služio vojsku najprije u Beogradu pa u Delnicama. Potom sam tražio posao i ukazala mi se služba u Bolu na Braču. Nitko sretniji od mene kad sam dobio priliku vratiti se na djedovinu. Više sam se brinuo za suprugu, što će ona kao gradska žena na selu na otoku. No, kad smo došli, svi su nas izvrsno prihvatali, zvali su je 'gospoda doktor' pa joj je to imponiralo. Desetljećima kasnije priznala mi je da je u Bolu provela najljepše godine života", govori gospodin Vedran koji je nakon četiri godine službe kao liječnik opće prakse u Bolu, prihvatio službu u Supetu gdje je radio još osam godina.

Prisjetio se tadašnjeg života na Braču: "Otok je otok, u 12 godina službe ondje sam, kao liječnik opće prakse, obavljao porođaje, svu malu kirurgiju, što god je trebalo. Nije tu bilo brzih glisera za Split, a kamoli helikoptera, Tisuće sam žena porodio, spasio sam tako i vlastitu suprugu kad je imala spontani pobačaj, a kasnije sam je i porodio kad nam je na svijet stigla kćer Vedrana. I danas me žene, kad sam na ljetovanju u Bolu,

ŽIVOT POČINJE S 50!

Mi smo medij zajednice. Razbijamo predasude o starenju i starosti - živimo. Pratimo teme zdravlja, zdravstvene, obiteljske i mirovinske politike, politike, kulture, zabave, znanosti i životnog stila. Želimo vas ohrabriti, povezati i inspirirati kako biste zdravije i aktivnije uživali u životu. Poštujemo različitosti, promoviramo toleranciju i potičemo argumentiranu raspravu. Naš moto je: Živite brzo, umrite stari. Jako stari.

EPP

Find a omnichannel call center
1000+ Quality Results at Your Fingertips. Find omnichannel call center Now
Open

NOVO

ŽIVOT / prije 15 sati
Gospođa Šurđica dvije je godine udovica: 'Nemam se više s kim ni pošteno posvadati'

VJESTI / prije 1 dan
Radno vrijeme trgovina na Staru godinu (31. 12. 2022.) i Novu godinu (1. 1. 2023.)

MOZAIK / prije 1 dan
Vidovnjakinja Verna Čubrilo otkriva umirovljencima što ih čeka u novoj godini

VJESTI / prije 2 dana
Zagreb otkazao novogodišnji vatromet, dobrobit životinja i kvaliteta zraka su važniji

VJESTI / prije 2 dana
Papa Benedict XVI. umire, no ne želi u bolnicu

Search iPhone 12 Mini Delivery
Get Your Information Now
Prorateer Open

zaustavljaju i zahvaljuju mi za sretne porođaje, ali i mnoge druge zahvate koji su ih, kažu, spasili", iskreno je ispričao naš sugovornik.

Vedran Cvitanić (foto: Gordana Arh)

No, gospodin Vedran je potom dobio priliku za specijalizaciju iz školske medicine u Splitu. Kći mu je ionako uskoro trebala upisati srednju školu, pa je prihvatio izazov. Tako je sve do mirovine s obitelji živio i radio u Splitu.

U mirovini se vratili u Zagreb

Kad se njihova kći Vedrana, inače profesorica biologije i kemije, zaljubila i preselila u Zagreb, gospodin Vedran je trebao raditi još četiri godine do mirovine. Supružnici su se polako počeli pripremati na to da bi umirovljeničke dane mogli provesti u Zagrebu i pratiti odraštanje svoje unuke Maje. Tako su svoj splitski stan zamijenili za zagrebački.

"Nisam volio biti sam"

No, idilu je nakon samo nekoliko godina prekinula bolest supruge Marije, koja je ubrzo i preminula. Tada je za gospodina Vedrana uslijedilo teško razdoblje. "Odjednom sam. Nisam znao kuhati, prati, peglati jer je, iskreno, sve je to prije odradivila supruga. S druge strane, nastupila je samota na koju nisam bio naviknut. Tada sam počeo učiti neke nove stvari –kuhao sam, odlazio kod kćeri čuvati unuku, vodio sam je i u školu i na aktivnosti, šetao im psa. Išao sam i u nabavku, popravio što je trebalo. I tako baš svaki dan. To mi je dalo neki smisao, opet sam se osjećao korisnim. Nisam volio biti sam, čovjek je društvena životinja, često to ponavljam", ističe.

Unuka Maja je danas odrasla i 28 joj je godina, a on iznimno cijeni vrijeme koje je proveo s njom dok je bila mala. Jako je ponosan i jer je za životni poziv izabrala – baš poput djeda Vedrana – pomoći drugima, i trenutačno je na specijalizaciji iz psihijatrije.

Pet godina kasnije, a bio je već prešao 75 godina života, tijekom šetnji sa zajedničkim prijateljima zbljžio se s gospodrom Jasnom Kosović (80) iz Velike Gorice. Započeli su nježno prijateljstvo koje traje već 14 godina, iako zajedno žive samo vikendom. I ona je udovica već 24 godine, ima dva sina i dvije unuke blizanke koje, studiraju ekonomiju, na fakultetu koji je završila i njihova baka Jasna.

Jasna Kosović i Vedran Cvitanić (foto: Gordana Arh)

"Kad sam izgubio suprugu shvatio sam koliko je važno imati nekoga kraj sebe. Jako cijenim vrijeme koje provedem s Jasnom, s unukom, s kćeri. I kad se u tjednu ne vidimo, svaki dan se čujemo. S Jasnom vikendom odlazimo na plac i s prijateljima popiti kavu, zatim zajedno kuhamo, prošćemo, jednom mjesечно odemo i u toplice, pa na čevepe. Do prije dvije godine išli smo i na planinarenja, a onda sam doživio infarkt i iako sam se dobro oporavio, morao sam usporiti", rekao je naš sugovornik koji ima ugrađena četiri stenta. Osim toga, prije dvadeset godina operirao je karcinom prostate kada je prošao zračenja, no potpuno se izlijječio.

"Još ga treba loviti u šetnjama"

Gospođa Jasna je rekla da u šetnjama on i danas zna dobrano ubrzati. "Uvijek je bio brz u hodu, i danas je takav, često vičem za njim da me pričeka. Inače ima dobar karakter, nikad se u ovih 15 naših godina nismo porječkali", pohvalila ga je njegova Jasna.

A u tjednu, kad je sam, ujutro u poštanskom sandučiću pokupi novine i odlazi na kavu, uvijek i isti kafić na *cappuccino*. Kad se vrati skupa obroke za dva, tri dana, preko volje opere suđe, a potom sjeda pred televizor. "Kad ste sami u ovim godinama, televizor vam je dragocjeno društvo. Prije sam i slikao slike i crtao karikature koje su mi za vrijeme studija donosile i džeparac, no sada se time više ne bavim. Radije gledam sport, vijesti, dokumentarce, kakav film. Vikendom manje, tad je Jasna sa mnom", rekao je ovaj vitalni gospodin.

Ove je godine s kolegicama i kolegama iz gimnazije u Kušlanovoj proslavio 70 godina od velike mature. "Svake nas je godine manje, evo od 52 učenika ostale su nam dvije kolegice i nas troje muških kolega. Nalazimo se svake godine i to me jako veseli. I Jasna ima tako divno društvo iz srednje škole, ja ponekad s njima odem na kavu, kao i ona s mojima. Čovjek je društvena životinja, usudim se ponoviti", naglasio je za kraj gospodin Vedran.

Ovaj prilog je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

PROČITAJTE I OVO

Gospođa Đurđića dvije je godine udovica: 'Nemam se više s kim ni pošteno posvadati'

Za blagdane se mnogi osjećaju usamljeno, ali usamljenost nije trajno stanje

Zlata Kipčić (89): 'Nakon suprugove smrti dugo sam tražila smisao u samac̄kom životu'

VIŠE S WEBA

Ulovite - 5% na Inotherm ulazna vrata s dodatnim sustavima zaključavanja

Psihologinja podijelila tajnu dugovječnosti i to nisu zdrava prehrana ili tjelovježba

3 koraka i zglobovi će biti kao novi. Počni s...

Preminuo otac nestale Marijane iz Big Brothera, oglasila se supruga: 'Umro je od tuge. Nije dočekao da sazna što joj se dogodilo'

Znakovi srčanog udara - reagirajte na vrijeme!

Penava otkrio koja će megazvijezda nastupiti na dočeku u Vukovaru umjesto Miša!

Čujem 1000% bolje. Protutrov za gluhoču 70-godišnjakinje

S popisa skupih lijekova HZZO-a odlaži 61 lijek. KUZ: Odluka ugrožava pacijente

Bez crvene boje ne ulazite u Novu godinu: Tu su ideje, od donjeg rublja do haljina i štikli

Sponsored by Midas